

ACC. N:R M. 8241:1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Emma Carlsson*
Härad: Adress: *Kamruvegat. 16b, Malmö*
Socken: *Malmö* Berättat av:
Uppteckningsår: *1941.* Född år i

Minnis uppteckning av fr. Malmö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En liten skildring av det Malmö jag såg på 80-talet.

Vi bodde på Amiralsgatan i Malmö hörnet vid Rosquiststka stiftelsen . En vid och fri utsikt hade vi ända bort till Värnhem . Alla gatorna såsom Kommandörs-Kornett-Löjtnants- och Stenbocksgatorna etc. voro ej till , ända fram till Värnhem fanns bara fritt fält beklätt med gräs. Här på dessa vida gräsfångar brukade vi leka som barn, de äldre torkade tvätt och solade sängkläder om dagarna där .

Vid Värnhem där Bikupens hus mfl. hus nu ligger var på denna tid rena raka bondlandet, väderkvarnarna gick vid sidan låg lant gårdarna , det var roligt som barn sitta i fönstren och se alla möllorna i gång, men så minns jag en natt, det blev ett fruktansvärt åskväder, kl. var 4 på natten, mor tog min lillasyster på armen , svepte in henne i en filt för att vara färdig om blixten antände, vi bodde på 4-de våningen och åskledare visste man ej ~~av~~ blixten antände här och var, Vid Värnhem var ett ända eldhav, de idylliska möllorna och gårdarna brann, synen glömer jag aldrig. Sådant åskväder har jag ej varit med om varken förr eller senare, rädd var jag , så rädd , mor grät och bad böner, jag låg ännu kvar i min säng , kröp ända med till "bönen" under "dynan" och stack fingrarna i öronen så att jag ej skulle höra knallarna.

När det äntligen blev dag och skräcken var över" (man hade ju litet mer respekt för sådant då än man har nu för tiden) , fördringarna på livet var ganska små .

Då det blev dag var det att fort komma iväg till Mondijonskolan vägen dit var lurig och smord, några gator dit fanns ej många -, men trätoflorna kom på, blankade och fina, skosmjörjan var det ont om , men så spottade man på borsten, och så gnodde man, ty den, som hade " blankast toflor" och ett rent förkläde var finast på den tiden . Hatt var endast till för söndagen, en vitt strå hatt med skottiska bomullsbänd, som räckte ned till midjan, den fick man endast ha" när man gick med far och mor i kyrkan .

På tal om kyrkan , så fick man ej gå bakom densamma, (det var St. Pauli) ty bakom den var "Hjärtas Per" och det var hemskt, man trodde det var en stor farlig trollgubbe och han skulle ta" alla som vågade sig bakom kyrkan. Det dröjde länge innan man vågade gå bak Pauli kyrka.

Jäbbland kommer minnena fram och man jämför med nu, i Monbijouskolan t. e. x. , då jag gick där brukade gamla fru Lans sitta där och sälja pepparkakor, stora mjuka, med socker på, de kostade 2 öre, det var fäst skalljag säga när man fick 2öre med sig i skolan att köpa en pepparkaka för, ty kakor fick man ej i vardagslag, det var lyx ,och fransbröd var en lækkerhet, och att man skulle ha" smör på ett fransbröd det kunde ej låta sig göra - men var man ej lika glad och frisk för det, jo , - kanske kanske än mer än nu , ty många har blivit för väl vand , allt har blivit så bekvämt , motion både till själ och kropp slappnar betydligt av genom för mycket bekvämligheten.

Skulle krisen bli lång under nuvarande tid , ~~och~~ dock har vi ännu ej lidit någon nöd) så blir det gott för oss att kunna blicka tillbaka.

Min enkla skildring är ju ej så mycket att komma med , men då jag såg eder uppmärning i min tidning Skånska Dagbladet , och det enklaste var välkommet, tog jag mod till detta lilla inlägg .

Med vänliga hälsningar

E. H. C.